

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2021/62/1029

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellante], [studentnummer], tegen het besluit van de Examencommissie van het Amsterdam University College, hierna: verweerster, waarbij aan appellante is opgedragen een tekst in het Nederlands te schrijven op de campus.

I. Loop van het geding

Appellante heeft bij het College van Beroep voor de Examens, hierna: het College, op 28 april 2021 beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster van 16 maart 2021. Het College heeft op 3 mei 2021 aan verweerster gevraagd om in overleg met appellante na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft op 25 mei 2021 een gesprek gevoerd met appellante. Na herhaalde verzoeken van de secretaris van het College aan verweerster om het College te informeren over de stand van zaken van de poging om tot een minnelijke schikking te komen, heeft verweerster op 13 september 2021 laten weten dat er geen schikking tot stand is gekomen. Op 13 september 2021 heeft ook appellante aan verweerster en aan het College laten weten dat zij bij haar beroep blijft. Verweerster heeft op 5 oktober 2021 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 1 november 2021 via beeldbellen. Appellante was hierbij, hoewel zij ordelijk was opgeroepen, zonder berichtgeving niet aanwezig. Namens verweerster waren dr. A. Brown en dr. M. Schut aanwezig. Ook de examinerator dr. M. Riphagen was aanwezig. De aanwezigen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellante heeft online deelgenomen aan het onderdeel Nederlands A1 voor een schriftelijk en een mondeling deel van het tentamen. De opdracht van het schriftelijke deel van het tentamen was om een e-mail in het Nederlands te schrijven zonder hulp van anderen en zonder het raadplegen van naslagwerken. Appellante heeft voor deze toets een tekst ingeleverd bijna zonder fouten.

Naar aanleiding van de bijna foutloze tekst heeft de examinerator op 9 februari 2021 een melding gedaan bij verweerster van een vermoeden van fraude. Het verschil tussen de schriftelijke en de mondelinge uitdrukkingsvaardigheid in het Nederlands van appellante was bij de examinerator aanleiding voor een vermoeden van fraude.

Verweerster heeft de melding onderzocht en heeft op 23 februari 2021 met appellante gesproken. Tijdens dat gesprek heeft appellante verklaard dat zij zich aan alle voorschriften van het online tentamen heeft gehouden. Verweerster heeft in de beslissing van 16 maart 2021 aan appellante opgedragen om een aanvullende schriftelijke test af te leggen, maar dan op de campus. Dat zou niet een toets zijn die in de

plaats komt van de oorspronkelijke toets, maar uitsluitend een toets die tot doel heeft om vast te stellen of appellante inderdaad over het niveau schriftelijke taalvaardigheid Nederlands dat zij op het tentamen heeft laten zien.

III. Standpunten van partijen

Appellante is het er niet mee eens dat zij alsnog een aanvullende toets moet maken. Het verschil in mondelinge en schriftelijke uitdrukingsvaardigheid in het Nederlands is veroorzaakt door de problemen met de internetverbinding tijdens het mondeling Nederlands. Voor het schriftelijke deel heeft appellante zich gehouden aan de aanwijzingen van een onlinetentamen.

Verweerster blijft bij haar standpunt dat het aan appellante is om een aanvullende toets op de campus te maken. Daardoor kan appellante aantonen dat zij niet heeft gefraudeerd bij het tentamen. Als onderdeel van het onderzoek heeft verweerster het mondeling tentamen teruggekeken en vastgesteld dat zich geen problemen hebben voorgedaan met de internetverbinding. In het schikkingsgesprek is aan appellante nogmaals aangeboden dat zij een aanvullende toets op de campus kan doen. Verder is verweerster van mening dat het na een melding van een vermoeden van fraude niet nodig is om voldoende bewijs te hebben voor fraude, maar dat twijfel al voldoende is om een tentamen ongeldig te verklaren. Het gaat hier immers om een bestuursrechtelijke toets en niet om een strafrechtelijke toets door verweerster, aldus verweerster.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellante is tijdig ingesteld en voldoet ook overigens aan de daaraan wettelijke gestelde eisen.

Op grond van artikel 7.12 b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) is het aan de Examencommissie om indien een student fraudeert, maatregelen te nemen. Alvorens verweerster in dit geval kan overgaan tot het nemen van zo'n strafmaatregel dient zij eerst expliciet te hebben vastgesteld dat er feiten en omstandigheden ten grondslag kunnen worden gelegd die zo'n strafmaatregel kunnen dragen (zie CHBO 2021/49). Anders dan verweerster stelt, gaat het hier niet om een zogenaamde 'lichte' bestuursrechtelijke toets of fraude in dit geval aannemelijk is. Het is aan verweerster om vast te stellen op basis van haar eigen onderzoek en waarneming dat er voldoende en overtuigend bewijs is dat appellante heeft gefraudeerd.

Uit de overwegingen van verweerster volgt dat zij na haar onderzoek nog onvoldoende bewijzen had om vast te stellen dat appellante fraude heeft gepleegd. Het College kan verweerster daarin volgen. Het enkele feit dat het schriftelijk tentamen Nederlands A1 bijna foutloos was en de discrepantie met het mondeling tentamen Nederlands A1 is op zich ook onvoldoende voor die vaststelling. Anders dan verweerster is het College van oordeel dat deze uitkomst van het onderzoek niet leidt tot de conclusie dat het met deze stand van zaken aan appellante is om aan te tonen dat zij niet heeft gefraudeerd. Dat zou in feite de omkering van de bewijslast zijn en daar is in deze zaak met deze feiten en omstandigheden geen aanleiding voor.

De stelling van verweerster dat het hier slechts gaat om een aanvullende toets maakt dit niet anders. Verweerster heeft immers aangegeven dat de uitslag van de aanvullende toets niet van invloed is op de hoogte van het cijfer voor de als eerste afgelegde toets. Als zodanig kan een tweede toets dan ook niet worden gezien als aanvullend op het resultaat van de eerste toets. Het blijft, zoals verweerster ter zitting ook heeft toegelicht, een mogelijkheid voor appellante om aan te tonen dat zij niet heeft gefraudeerd. Zoals hiervoor reeds overwogen is dat, gelet op de voorliggende bewijsstukken, niet aan appellante. Het hiervoor overwogene leidt tot de volgende beslissing.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond, vernietigt de bestreden beslissing en gelast dat verweerster binnen 14 dagen een nieuwe beslissing neemt met inachtneming van het hiervoor overwogene.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 10 december 2021, door mr. dr. N. Rozemond, voorzitter,
prof. dr. J.J. Beishuizen en prof. dr. W. van Vlastuin, leden, in aanwezigheid van mr. F. Donner, secretaris.

mr. dr. N. Rozemond,
voorzitter

mr. F. Donner,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 49,-.